

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesu Christi Annvs 617. Devsdedit Pap. Annus 3. Heraclii Imp. Annus 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

V.
MODEST^{US}
EVRA^T
HIEROSO-
LYMORVM
ECCL^E
SIAM.

Quod vero Ecclesia sancta Hierosolymita, abducto in Persidem Zacharia Patriarcha capiuit ab eoque pacatore reliqua esset, iniuncta est eius administratio Modesto patri monachorum cuiusdam monasterii Palestinae: qui quidem magno animi ardore non ea tantum, que ad animarum curam spectare videbantur, quereremque monachorum extortum summo studio perrectavit, sed etiam in resurgentis igne consumptis Ecclesiis (hinc impossibile videtur rem tantam monachum unum posse preficere) alterum ex Zorobabel exhibuit. Locus testis de his omnibus est: Antiochus monachus in epistola ad Eustathium, quam superius citauimus, in qua de Modesto primum haec habet:

Nes proinde humiles & abici grata primum Dei, deinde serua almodum & accurata diligenter praemunerati (an Episcopis Modestis, sedemariis hanc exiguum ritum in liberarie & tranquilliorie & inferius tuncrum. Grata enim Christi, sed & soleri fedelitatem iam dicti venerandi apprime Patri nostris Modestis, cum a tempore inocularent effige ipsius etiam monasterie, ac paulo post.

VI.

TEMPA-
INCESA
HIEROSO-
LYM. RE-
STAVRAN-
TVE.

Superfunt tunc aliquis sene quam leta, quorum fidelis relata & vestra & omnia suaviter Christiani anima merito possit exhiberis. Hac igitur valde promptus & auctor annuncio vobis: Modestus sanctitatis eximia vir (de quo non semel diximus) non coram modo proximam gerit curam sollicitum, que per banc usum crenum sibi disticta sunt, monachorum, sed & moderante hunc custodiatis, ac vincere circum finitima regnum solerter proficit, Docendum cooperante in omnibus. His enim ad viuum nos exprimit imaginem nostri cuiusdam Bischofis, aut certe Zorobabelis. Grata etenim plenus Spiritus sancti, templo Salvatoris nostri Iesu Christi, que quidem barbarico igne conflagraverunt, in sublimis erigit omni preuersus digna reverentia, puto eis S. Calixtus, ac sancta Leonitius, domini super dignam anni honorem veneranda Crux, que mater Ecclesiarum est, sed & sancta Assumptionis, adem a summae exadicit: adeo ut per haec lata mitia de futuri quoque ies amplissima concipiatur, idque vel ob eos maxime, qui haec fieri videntur ab externis regionibus, sancta hec loca ut adserant, ut omnes in communione glorificemus Deum, haec tenus Leonitius.

VII.

Quod enim Zacharias viueret, non aliud admissus est Hierosolymorum Episcopus, cum non licet in eodem loco Episcopos duos esse; licet ob Episcopalem praedicationem idem, viuente adhuc Zacharia, fuerit nominatus Hierosolymorum Praefectus, ut in Actis sancti Anastasi martyris, dum agitur de eius baptismo post Zacharia redirem per Modicum Hierosolymis exhibito, ut suo loco dictum fuisse.

Sed re vera si non Episcopus, loco tamen Episcopi, vique dum idem postulatum reddidit Zacharias, Modicus illam administratio Ecclesiam cum data refutavit: adeo ut maxime fuerit consolacionis in tanto moreto vide (quod impossibile putabant) exadiscit cuncta, quae exulta fuerant facia adiusta, adserantibus praeterea Iudeas, & Peris ipsi Palestinae obtinendibus, atque tyrannicas dominantibus, ut quae dicti sumus, ostendunt.

I E S V C H R I S T I A N N V S 617.

DEVSE DEDIT PAP. 5. HERACLI IMP. 8.
Annus 3. Annus 8.

I.
DEVSE-
DIT PAP. 5.
OMNIS.

Anus agitur Domini sexcentesimus decimus septimus, quinto, quinta Indictione: quo Deus dedi Papa, vbi sedis annos tres minus diebus quinque, ex hac vita decelit octava die Novembri. Ita quidem secundum Anastasi rationem, necnon Martyrologium Rom. & alia, que celebrant eiusdem natalem diem octava Novembri: unde nefas putamus eata reliqui auctoritate: quatuor (ut dictum est) ipsum habuisse in sede mi-

nus dies quinque ab annis tribus appetit. Post decedendum Deus dedi ista idem Anastasius habet: Biennium multum dilexit, sacerdos & clericus ad loca primituram. Hic dimidit proper obsequia sua ad omnem clericum rogauit nam integrum. Hic feci ordinationes trias & in eis probatores novos, diaconos quinque, Episcopos per diuina loca, numero regi numerum, haec tantum de eo Anastasius: ut plane dolendum sit ranti Pontificis facta scriptorum inopinatio obscurata esclerica, que quidem oportuit infinita nullis, cum ipsum antiquitus Ecclesia Dei coluerit ut sanctum, coquetus titulo recepterit inter sanctos, aucte annis commemoratione affidit sic venerata. Holus scriptorum fragmentum tantum extat vnius epistola ad Gordianum quandam in Hispania Episcopum datus, quod nomine Gratianus in suo Decretorum volumine, quodvadum tanti vitii monumentum hic præterisse nolumus: sic enim se habet:

Pertinet ad nos diaconos vestros, sanctitatis vestre episcopatus defensos, quod quidam viri ac mulieres præterito Sabato Paschalib[us] ex magnis popolorum incuris, nescient, propter suis officios ex laicis sanctis: Capio ergo sive, si propter talis accidente raro levant viri ac mulieres ad proprium viam redire, nonna. Non raro magis haec in re ipsiusmodi præterito patrum nostrorum dilectionem, etiam in archibus huius Apolitice, sive tam talia confite in Ecclesiis Isaciæ, Ephesorum, similiisque Esteris sive aliorum que cunctarum. Episcopis etiam carum cunctarum ad hoc apostolis fidei voluntibus (ive, virtute viri ac mulieres redirent ad propria eborum, beatae memoriae sanctissimi Patris Iohannes, Innocentius & Caecilius cum Episcoporum plurimorum & sacerdotum corporis in Ecclesia Apostolorum Principis præbentes talia, percepentes & confirmantes, ut nullo modo se in conspicuorum recuperantur, sed separarent se, ne stolidente diabolo, tali virtutem imitarentur.

Sicut quia quomodo separant dona spiritus sancti, ita non separant dona baptisimis a primo patre locatis salvi, & inseparabile risque ad communionem sancti spiritus per christum. Atque ergo primi sancti spiritus dono vispe ad continuum subtili sanitatem conformatum in conspicuorum solletere debet & quatenus possit, ramum vinculo anathemato religat, donec passim dona digna egerit, huicque fragmentum epistole Dionysii apud Gratianum de scriptum: addunam ab aliis annis neque restituendam esic do tem, & libertam facilius nubendi concilium post annum: sed neutrum apud Gratianum.

Post mortem vero Pontificis Deusedie vacante sedem mensiem viuum & dies sexdecim, idem qui super Anastasius habet, licet alii codices legant, die lex, quartu dicendum est, successorem ipsum Bonifacium, cuius mortis quintum ordinem, subrogatum esse die die cinquagesima Decembri, vel secundum alios vigesima quarta. Quod vero hic ad finem anni iustus creatus fuit Pontificis, sequentem annum à Beda ponitur, ubi art. 6. 12. 13. post Deusedie Ecclesia prefuit anno incarnationis Domini secundum decimo octavo, huc ipse.

Fuit Bonifacius hic parva Neapolitanus, de quo plerumque in suo loco. Ante tempus autem ordinationis Bonifacius (inquit Anastasius) Eleutherius Ennichus Patriarcha & Eusebius tyranndum cum famigiliis, Regesque Italie disculpsit, rursum Romanum a milites Ravennatis in via occisi, caput eius misum Confluentopolim ad Imperatorum. Hec breviter exinde tyranus.

Quo tempore monachus vagas & profugias in monasterio Luxuenti, nomine Agelitinus, defecit ad eum. Deinde, alios secum præcipites intrinsecum abducere coepiens, magnorum in Italia, tum in Gallia moribundus, Sed cum nihil penitus proficeret valuerit, inherebitibus cunctis communionis Catholice & Apostolice sedis (sicut alias semper cum in Gallia eadem esset nota quæstio) in eaque firmiter permane feceruntibus, certamen aliud suscipi, aduersus schismatis monastica instituta à sancto Columbanio relata fuit. Trax sedicetus homo in hanc pugnam ad suis partem plurimi Episcopos rumores vbiique excitans vipe adeo, ut hos comprimendos Clothario Francorum Regi ager-

fructuare operam, et cogerefer Matriscone Concilium.
Hoc autem quoniam modo schabuerint, Ionas & Abbas sui
temporum reges professoris, cuncta exacte quam fini-
tissime scripserunt in vita Eastani, ex quo ista tibi deponi-
menta.

*Coniam, inquit Eastinus in monasterio Luxoviensi
fratello eius Columbani ab omnibus habebat gratias, ut
multis fratibus Calumnae perdidit generat, qui cum doctrinis
suis suis fuisse, minime Francorum preterea honore ful-
cens, et praeceps Chilbury Regis amore ad regenerationem elec-
ta, profutus cum amorem in discipulo magis insisteret per o-
mnem naturam exaruit more suo liminis adierat sancti viri fa-
mam Chilburyensem et cum unius ex subditis Agrestinum
nomine, quicquid Theodori Regis Notarium fuerat, et qua-
dam compunctione carnis talius omnia, que possebat relinques-*

L'usq[ue]m etiam & L'atram vicos, se & sua omnia eidem venerabilis patri tradidit.

Ungam (et cum illa replicata) religionis fidem in monasterio sicut, poll non longum tempore conseruatione eius, arrogantis nrae doloribus ut genitum esse predicatori permetteret.

Quare laetus deis obvios suos erat p[ro]dicare: cum ruden[us] adhuc prout[us] non debet ac tale p[ro]p[ter]a uilem[us] & peccata proponens eis

quoniam Horaem, qui electione Domini predicatori designatus, legimus & legeremus. Itens b: A, a, a, Domine Deus, ecce puer ego sum & misericordia Mea non quaque, qui electio à Domino, tardio-

re uideatur dura, q[ui]cunque te collatur.

Et si huiusmodi diffringebimur cum nihil proficeret: quem re-
veras salutem, ut permittat. Quis in regnum Iustitiae nostrum ve-
llet, natus mortali exercitu, non per aliquid temporis ad
spiritum nostra. Aquilicentes enim discordabunt a communione
spiritu (deinceps Dominus in Evangelio ad beatum Petrum
longe agens dicit: Tu es Petrus, & super te petram edificabo
hunc meum, & portaboris nos prae qualibet aduersitate eam)
in idem iustitiam capiuntur dispergantem, que praesenti operi ne-
cessaria sunt ducantur inferire.

Diversorum Aquileiam, facius flatum chisimatis effectus, Romanis ad communem scimus ac ducas et, totius orbis communione quaque Romane sedi uniuscetera damnum, in sola Aquila Orthodoxam fidem retinere decertare. Quo schismate inter nos, apostolos reverentibus, et irreputacione plebium ad beatam suam Beatrixem cervulam patrem per arcum Adalbertum Regis Longiorum Notarium dirigit. Quam epistola B. Atala per litteras probata habet, ministerius tradidit ferundam, quam ego ex parte nostra hanc annuimus ad amiculam penes me habui, et permane regnante perdidit; nec aliud utique quicquam tam, sed ipsa propria culpa.

Dicitur ita secundum locutum Atalae epistola, inde ad Tauricorum

...tum scilicet apud Atlatrum episcopis, sive ad Luxuriam regem; et Episcopis fiducias acutis tentat; si sanam mentem et ratione corrumpe quatenus. Venerabili antene vir Eustachius intercessione errantes impetravit; ut reficiatur, bortatus et moritur. Casuque felicitatibus monitis et salubris attitudo mens et pectora corrumpere curaret. A suo suorumque collegio operum et auctoritate auxiliis agerat. Fugatis igitur ab Eustachio misericordiis amissis, brevi tempore discessit, ut aliquatenus sancto fauoriter.

etiam aduersus regiam d. Columbam fuisse dante garrisce car-
pe, ac velut tensa per granulos, per quos campane percutiretur
et sonum tremulorum murorum excitaretur, amictuque fusi Appollino
et roratu Episcopo, qui et consanguineo erat proximus erat. His
tempore Appollini vicino Episcopo freguntur sibi nonge in auxili-
io agnoscitur si omni sonu, ita ut Regis Clotharum ten-
tare sine affectu atque fieri vobissem. At illis sciem & experien-
tiis cognitis ratione hec Columba sanctitatem & discipula-
re docebat, nequicunq; diu relaxare tentaretur grammatica
litterarum, nec preterea poterat aduersari cum: statim ut Sys-
tola transmutata prostraretur, non ambirens de auctoritate pro-

*Tantum recente regali autoritate, multis iacti Baroniendae E-
piscopatus.*

maximus hereticorum Vnarnacharum quidam, dum & ipse fieri
veller assertor Agrestiniane partis, ipsi die quando adiutor Eu-
stafium alteratio futura erat, morte praevenitus intercepit. Sed ne e
terre turbati catari consenserent aduersus partis, qui conuenierunt
aduersitatem in medium Agrestinum deponere cogunt, quod contra
regulum Columbanum vel Eusebii obiectum habebat. Tunc ille tre
membris labiis affixus, & nubil anciorter vel relectratur elogio
habens, sicut spissam quadam & canonicam infinitationem centralia
in coram studiis tenet cochleam videlicet, quam tamen, Crucis signo
crebro signat, & in inglese canubil domus intra ciborium tan
intromittunt, quam excedentem benedictum popule: Colom
banum etiam a catari ornatum Ecclesiasticon more deservire, & sa
cra Missarum solemnitas multiplicacione orationum vel collectarum
celebrare.

Auditus huiusmodi abiectionibus, beatus Eustafius cenaculur ad
fata parte Episcoporum dicit. *Vas & decus secundorum*, probare debet
qui in Ecclesie veritate ac infinitate sciamurum distributum, & quo
veritati ac religione aliena tradant. Quicquid enim a norma ver
itatis differt, extra Ecclesie corpus integrare debet. *Vestrum*
est dñcimere obiecta, ut sine a Scripturam serie aliena Agresti
num sit. Tuor nobis editio non esse nimis à te volumus, quod dignum
super hoc refutacione reddas. *Sanctus Eustafius respondit*: Nequa
quam aut, rever contrarium eis religione, si cochleam quam Chri
stianos lambit, ut quodcumque vici, aut postulam Crucis signo mu
nit, cum per aduentum signi Domini pellatur peccatis aduersitatem
inimicorum.

Fusse quidem in more positum apud Christianos antiquos ut ad omnem actum & ad omnem potum & cibum signarent se signaculo Crucis, prater illa, que de his Tertullianus tradit in libello de corona militis, & S. Hieronymus ad Eusebium, ex Eusebio, suo loco vidimus Christianos milites in caltis Ecclesiis Imperatoris militares ex indicio detectos fusiles Christianos esse, quod ad omnem potum signarent pocalium Crucis signo. Ad hunc vero accusationem caput, quod obtinebatur, eum fuit ita resp ondificare, Iones affirmat: Introvexit vero monachus cellularia, vel exercitum, benedictione Domini armari, ratis ducere, necesse P[ro]fessores vocem c: Dominus confortet te ab omnibus malis, confortans animam tuam Domine: Dominus confortat introrsum tuum, & exitum tuum ex hoc more & risuque in saculum. Licit enim hoc ad unum percutere Christianum refutare, ut gratia baptismi per fidem in Ecclesia seruitur, et in videlicet, qui ad eam ingreditur, & risuque ad finem perseverantia vigore refrinetur: de quotidianis mortis sua impingu, vel erexit, seu progressu uniuscumque nostrum signo Crucis armari, vel benedictione fidelium s[ecundu]m duco roborari.

Multiplicationem vero orationem in sacris officiis credo omnibus proficerere Ecclesias: quia dum plus Dominus operatur, plus intercedit, & cum verius operatione polletur, eo citius exaudire poteretur: nihil enim amplius desiderare debemus, quam orationem in umbra sedis, ut dominus sub apostolorum numero hortatur: d: Vigilate & orate, ne intris in tentacionem. Sicut & Apollonius nos misericordiam imponebat orare: sic omnis scriptura facit &hortatur nos ad dominum sine cessatione clamare. Nihil equidem tam reile, tamque salutare, quam Creatorem multiplicationem precium & abundantiam orationis polle: ita quidem quod de multiplici collecta in uno numero (ve dictum est) argueretur monachis in institutione, nihil indicatum est esse, quod repugnaret constitutionis SS. Patrum: quibus illud tantum prohibiti sunt, siito loco diximus, ne quis je tinteret etationes in Ecclesia publice recitandas ex sua intentione proponere. Sed contra hoc.

*Hui & horum filioribus responsibus confusis Aerofinam, addit
gar-
rulitate nosam : clamoratus caput comam incepit praeclit, & ab
omniore hominum more deficit. Esfagno autem, & verecundate
patiente & fuenta componeat. In praesentia, at, omnibus horum
qui profligant, faceret domum, ego eis discipulos & successores, cum in dis-
cipulorum & instituta domum, te ad summum iudicium con-
tra prefatos anni circulum causarum invito, ut tibi Iudicis ex-
amini sentias, cum famulorum tuu de rectionibus maculare pro-
cures.*

Hic dicitis metus quo sdam corum, qui Aggressiniane partis fanno-

Cosmopolitanum Regem Peritatum decoravit, qua ab eo quibusvis iniquis conditionibus pacem expoteret. Non decet argumentum per se sed moutendum Regem si apud Imperium & facta iuridum etiam victorius hominem aquarato locum habere potuisse: verum inflata arrogatio mem ex parte max omnis redditur rationis. Prepotens vero pater centrum illud potuisse fecerat emollii certus, quod idem ipse Cosmopolites profugus, exorsus regni, insedem inveniens, fuisse tam ab Imperatore Romano & tuo loco dictum est superius magna potestia in Imperium velutum acque de tenus: cuius pax etiam ab immensi beneficii si memori, si gratus existere voluntatis, parte vixque naute legibus debuisse, ut redderetur quod acciperet beneficium.

At quid omnium legum exors barbarus truculentus: Quo enim Romanum Imperatorem magis substitere, cole pte aduersus eum omniemque Christianorum gentium insolentem exultat, nec veretur impianum illam pacis conditionem per legatos preferebere, qui velleat si pacem capere, ipsum eum omnibus suis Christianis religionis fidei negotio, cultorem vero Solis Peritatum Dei. Responsum enim hoc Annales s' hocanno hisverbis: Anno regni sui Januarii Heraclius missus in Persiam legatus ad Ctesiphon regiam pacem. At Ctesiphoni eo spem, affectum: San per am voe domine Crucifixum abegite, quem Deus leniuit, & aletatu dom, hae ibi. At respexit tandem, tunc locet, Deus in Regem Aleyriorum, quem dedit in approbum genibus: fed de his suo loco dicendum

I E S V C H R I S T I A N N U S 618.

BONIFACIE PAP. V. HERACLIT IMP.
Annus 618.

Qui primus Bonifacii Pape numeratur annus, idem & Redemptoris ponitur sexcentinus decimus chorus, Indictionis sexta, cum ipse Pontifex in eminenti seminario collocatus, pastorali munere mentis occupato orbem, vnde loget, conficiens vbi que tradidit ex refusa tamen iam pene collapsa in Anglia Christiana religione, unde latet, reperit argumentum, quod sicce, qui iam prologi rediisse. Episcopi iterata euangelica predicatione, ex iacta sermone manipulos lati reponunt.

Accipit enim ipse Bonifacius litteris de conuerione Eadiali Regis, cuius fotoris Edilberga, uxoris Eduardus, admodum latratus, primum omnium diligenter remunerata Evangelicorum digna remuneratio proponit & amice congratulatur. Etenim scribens ad Iacobum Radfremum Archiepiscopum, eidem pallium in suum galizie Clemens postfatis mutat. Extante quoniam pto Pontificis littera hic merito recitande, que sic habebit:

Dilectissimo fratri tuoi Bonifaci,
Quoniam dico, quoniam etiam vigilanter pro Christo Evangelio edidicimus vestra fraternitate, non solus episcopis a vobis direximus, sed etiam a dipteris operi vestro perficitur indicant. Ne enim conspicimus Deum est in nostra sacramenta, aut fructuum vestri laboris deinceps, dum et predictato ritu Evangelii fideliter reprobamus. Tunc ergo reliquo sumus omnibus diebus vixque ad confirmationem socii. Quod fratellet, manu vero in ministerio eius clementer lenitus aut speciem corda continent ad suum spandum trecentos vestra fraternali auxilio. Magno enim premio safigimus, ut nos vestre auxiliis curiam bonitatem, sua fidei agit illustrat, dum ostendimus vobis taliterum fidelicem negotiationem, ita ut fructus impendam ei, quod figurare possem, multo usque gressum praecipiat. Hocque etiam illa a vobis repensatione aduenit, qui immunito ministerio impetrat perfidientes, laudabili patente remedium contra illius expectatu, & vestri ut proficie-

rent meritos, coram eis salutem propinata, dicente Domino: Qui perseveraverit usque in finem, hic saluus erit. Saluator ergo est in ipsa patientia, & tolerantia virtute: ut misericordia corda naturalia ac infernali mortis purgata, sibi consequentur misericordiam Salvatricem, haec dum Bonifacius Papa inculcat, satis ostendit, professionem ipsorum in Galliam non fusile fugam, ut illuc amplius tenetendi desierit animus, sed potius ad tempus factam fecisionem, vi ibi redendi tempus expectarente opportunum, cuius rei gratia adeo eorum tolerantia a Bonifacio commendetur. Sed pergit epistola:

Siccepit namque apicibus filii nostri Eadiali Regis, experimunt, quanto facili eloqui cruditione eius animus ad vere conuersum & induxit a fidei crudelitatem fraternitatis vestra perducere. Quia ex re de longanimitate clemencie castis certam affumis salutem, non solus suppeditum est genitio plenissima salutem, quoque viciniorum, vestre & quoque predicationis inimicis credimus subsequendam: quatenus (sicut scriptum est) coniungimur opera vestrum meritis a restituente omnium honorum Domino tributar. Et vere per omnem terram ex illo, solum corrum, & in fines orbis terra verba ipsorum, minores salu genitum confessio, suscepit Christiane sacramenta fides protestat.

Pallium præterea per latronem præsumit: fraternitatis tuae, beniginitati fidelis inuitari, direximus: quod videlicet tantum in factu sancti mysterii celebrando licentiam vestri imperiatur: concelebrates citam tibi ordinationes Episcoporum exigente opportunitate, Domini præveniente misericordia, celebrare: ita ut Christi Euangelium plenissimum communicatione in omnibus gentibus, quae nec dum tunc resunt, dilatetur. Studeat ergo tua fraternitas hoc, quod se dicit. Apud te humanitatem percepit, misericordia mentis favoritare ferunt, intendentes rei similitudinem tam præcipuum indeuentum summae misericordie vestrum suscepisti, tamenque te Domini implorata clementia exhibendam stude, ut subditus monachus premia non cum reuocatione, sed cum commoda animarum ante tribulum famam & votari Indus representes. Deus te meliorem custodiat, dilectionis frater, hucusque Romanus Pontificis epistola.

Quod ad statum rerum Orientalium spectat, nihil licet annus superior felicior fuit, esti non cum Peris res acta: Chaganus enim Avarum Rex dolo, sub pacis nomine decipiens Heraclius Imperatorem, suburbia Constantinopolitanae urbis est depletatus: haec pluribus tradunt Annales summihuius ex Theophane relata, & à Ceteno eadem reportata.

Edidit hoc anno sui Imperii Heraclius, exigente Sergio Patriarcha Constantinopolitano, pragmaticam functionem, ne quis cooptaretur in clerum, nisi in defuncti locum subrogaretur. Accidebat enim, ut procurum favore complures sefe intrudenter in eam Ecclesiam, ad eos ut redditus ad alendos omnes non sufficerent. Id ergo cum ipse Patriarcha iam flatuisset ab eodem Imperatore ea, quæ a se decretata essent, pragmatica functione firmavit, que sic habet a.

Eram et que separamur ab hominibus excogitata preclare vindicantur, casus quidam forte fortuna superercentes ad statum plane datus sum tradicunt. Quale quidam cum nunc quoque contigit, ut ad preces mandatum reficeremus, nos incitant. Quippe canes, qui clero sancta maiora Ecclesia in hac urbe regia continentur, eius res non medievitatis gravari perpescimus, multa ancistare vestrum mollementum, ut diversas personis in clericum recipiat, & in oratione sanctissima matre Domini ac Salvatrici nostris Iesu Christi, qui Deus est, tam id, quod est in Blachernis, quam quod in iis, quae vestris apellantur, adeo qualem ut inde diversorum quantitas, quæ aliæ quotidianas vocant distributiones, quæ ipsi datur, magnopere exrescat: Deinde pertribit ut aliqua claram officia Ecclesiastica commitantur aliis, de quibus non ex qua rebus in eam sanctissima Ecclesia utilitas proveniret. Cumque quod sit a gestu, correptione non quæ petuerint gratias, tandem tam sanctissimi vestrae quamq[ue] qui dicto clero continent, decimus: ut certarum personarum numero circumcubantur indicaturum religiosarum eorum clericis, & qui Ecclesiastica ministeria officia gerant: ita ut nemo possit inter radicibus clericos recipi, ut circa Ecclesiastica suscipere prius, quam aliquibus ex eorum ordine deficientibus, ad eum numerum quæ vobis vnuersis placuerit, vel clericis distarum religiosarum eorum, vel Ecclesiasticae correctiones religiantur.

Hac

III. DE VIV FALLIL.

IV.

d. Novell.
imp. b. 2.
Novell. 4.
V.
HERACL.
SANCTIO
DECLARI-
CIS ECCL.
CONSTAN-
TINOP.